

СЕГМЕНТАЦІЯ ІНФРАСТРУКТУРНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РИНКУ ІНВЕСТИЦІЙ В УКРАЇНИ

SEGMENTATION OF INFRASTRUCTURE SUPPLY OF THE INVESTMENT MARKET IN UKRAINE

УДК 330.322

Васильєв О.В.

д.е.н., професор,
завідувач кафедри
економічного консалтингу
Харківський національний економічний
університет імені Семена Кузнеця

Кайдаш О.В.

аспірант
Харківський національний економічний
університет імені Семена Кузнеця

У статті здійснено аналіз структурного забезпечення ринку інвестицій в Україні. Проведено сегментацію інфраструктури ринку цінних паперів. Виокремлено основні структурні елементи функціональної, регулятивної, інформаційної та технічної інфраструктури досліджуваного ринку. Проаналізовано їх сутність та функції.

Ключові слова: інфраструктура, інвестиції, фондова біржа, торговці цінними паперами, органи державного впливу, інформаційні системи.

В статье осуществлен анализ структурного обеспечения рынка инвестиций в Украине. Проведена сегментация инфраструктуры рынка ценных бумаг. Выделены основные структурные элементы функциональной, регулятивной, информационной

и технической инфраструктуры исследуемого рынка. Проанализированы их сущность и функции.

Ключевые слова: инфраструктура, инвестиции, фондовая биржа, торговцы ценными бумагами, органы государственного воздействия, информационные системы.

The article analyses the structural provision of the investment market in Ukraine. Segmentation of the securities market infrastructure has been carried out. The basic structural elements of the functional, recreational, informational and technical infrastructure of the studied market are distinguished. Their essence and functions are analysed.

Key words: infrastructure, investments, stock exchange, securities traders, state influence bodies, information systems.

Постановка проблеми. Інвестиційний ринок у сучасній ринковій економіці є одним із найважливіших сегментів загального ринку. Це складний механізм, що поєднує велику кількість виробничих, комерційних, фінансових, інституціональних та інформаційних структур, що взаємодіють в інвестиційній сфері на основі розгалуженої системи норм інвестиційного бізнесу. Розбудова інвестиційного ринку в Україні є об'єктивною необхідністю. Але вона потребує створення належної правової бази і механізму державного регулювання випуску та обігу цінних паперів, формування системи фінансових інститутів, страхових компаній, компаній з управління активами, спеціалізованих торговців цінними паперами, депозитарних закладів, консалтингових фірм, належного банківського сервісу. Враховуючи роль інвестиційного ринку для розвитку економіки, особливого значення набуває створення сучасної за світовими стандартами інфраструктури цього ринку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням ринку інвестицій займалися такі провідні науковці, як: І. Бондарчук, О.В. Васильєв, Н.М. Внукова, А. Гальчинський, А. Загородній, Л. Ігоніна, І. Карпунь, Л. Кльоба, В. Полтерович, А. Рамський, С. Халатур, І. Шкодін та ін. Проте, віддаючи належне науковим напрацюванням вітчизняних та зарубіжних учених із даної проблематики, слід зауважити, що існує необхідність у її подальшому дослідженні.

Постановка завдання. Мета статті – проаналізувати особливості інфраструктурного забезпечення інвестиційного ринку України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Еволюція ринку інвестицій, розмежування окре-

мих етапів угод із цінними паперами, необхідність оперативного проведення розрахунків за укладеними угодами, а також прогрес у розвитку Інтернет-технологій та інформаційно-телекомунікаційних мереж призвели до створення складних торговельних систем, у структурі яких функціонують різноманітні інфраструктурні елементи.

Сьогодні необхідними складниками інфраструктури досліджуваного ринку є: торговці цінними паперами, національний депозитарій, універсальні комерційні банки, національний банк України, розрахунковий центр з обслуговування договорів на фінансових ринках та реєстраційні мережі, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку (НКЦПФР), Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (Нацкомфінпослуг), Антимонопольний комітет, а також системи правового, технічного та інформаційного забезпечення ринку.

Інфраструктура ринку інвестицій – це комплекс інститутів, служб, компаній, установ, організацій, що забезпечують нормальний режим безперебійного функціонування ринку цінних паперів, створюючи необхідні умови для обігу цінних паперів на біржовому та позабіржовому ринках, сприяючи укладанню угод щодо цінних паперів між учасниками ринку [2].

Основними особливостями інфраструктури інвестиційного ринку є її складність, багатогранність та неоднорідність. Інфраструктуру ринку інвестицій України можна поділити на чотири основних сегмента:

- 1) функціональна інфраструктура;
- 2) регулятивна інфраструктура;
- 3) інформаційна інфраструктура;
- 4) технічна інфраструктура.

Структурними елементами функціональної інфраструктури є інститути, які забезпечують функціонування ринку, створюють необхідні умови для обігу цінних паперів на біржовому чи позабіржовому ринках. У широкому розумінні функціональну інфраструктуру можна систематизувати за такими критеріями: організатори торгів, спеціалізовані установи, що обслуговують ринок, та учасники торгів (рис. 1).

У сучасному тлумаченні фондова біржа – це місце зустрічі продавців і покупців цінних паперів, місце, де їхня ціна визначається попитом і пропозицією на них, а процес купівлі-продажу регулюється правилами та положеннями, тобто йдеться про організований ринок цінних паперів. Фондова біржа є регулятором фінансового ринку, який певним чином організований і є постійно діючим, тобто ринком, на якому відбуваються купівля та продаж цінних паперів, а також інших фінансових інструментів [8].

За даними Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, в Україні діють 10 фондових бірж, розташованих у Києві та Дніпрі: Фондова біржа ПФТС, Київська міжнародна фондова біржа (КМФБ), Українська фондова біржа (УФБ), Українська міжбанківська валютна біржа (УМВБ), фондова біржа «ІННЕКС», Придніпровська фондова біржа (ПФБ), Українська міжнародна фондова

біржа (УМФБ), фондова біржа «Перспектива», Східноєвропейська фондова біржа (СЄФБ), Українська біржа (УБ).

Реальні торги цінними паперами до недавнього часу здійснювалися на трьох із них: Українській біржі; фондовій біржі «ПФТС»; фондовій біржі «Перспектива». У таких країнах, як Польща, Франція, Туреччина, Італія, Нідерланди, Британія, ринок у цілому консолідований, і торги відбуваються на одній біржі, яка до того ж може бути частиною міжнародного консорціуму з декількох національних бірж.

Національний депозитарій України створений відповідно до Закону «Про депозитарну систему» для забезпечення функціонування єдиної системи депозитарного обліку. Центральний депозитарій забезпечує формування та функціонування системи депозитарного обліку цінних паперів, може надавати послуги емітенту з організації та проведення загальних зборів акціонерів.

Розрахунковий центр з обслуговування договорів на фінансових ринках займається відкриттям поточних, кореспондентських рахунків, відкриттям рахунків для здійснення розрахунків, проводить грошові розрахунки за договорами щодо цінних паперів за принципом «поставка цінних паперів проти оплати», здійснює виплату доходів за цінними паперами. Порядок відкриття та функціонування поточних, кореспондентських рахунків

Рис. 1. Класифікація елементів функціональної інфраструктури інвестиційного ринку України

у розрахунковому центрі регламентується правилами публічного акціонерного товариства та регламентом обслуговування клієнтів.

Згідно із законодавством України, виокремлюється поняття «торговці цінними паперами», що можуть провадити дилерську діяльність, якщо мають сплачений коштами статутний капітал у розмірі не менш як 500 тис. грн. та брокерську діяльність не менш як 1 млн. грн. Під брокером розуміється фізична особа, зареєстрована на біржі відповідно до її статуту, яка торгує цінними паперами від імені та за рахунок клієнта, брокер є посередником. Дилер – це покупець або продавець (власник), який є вигодонабувачем. Дилер на біржах України діє як спекулянт, переважно здійснює перепродаж.

Станом на 30.05.2018, за даними Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, в Україні діє 252 ліцензованих торговця цінними паперами, що провадять дилерську, брокерську та депозитарну діяльність.

Компанія з управління активами (КУА) – це юридична особа, яка здійснює професійну діяльність з управління активами інститутів спільного інвестування (ІСІ) на підставі ліцензії і не може поєднувати цю діяльність з іншими видами професійної діяльності на ринку цінних паперів. КУА може одночасно здійснювати управління активами кількох ІСІ. Діяльність КУА жорстко регулюється й обмежується законодавством та контролюється Національною комісією із цінних паперів та фондового ринку.

За даними Української асоціації інвестиційного бізнесу, станом на 30.05.2018 в Україні діють 292 компанії з управління активами. Найбільше компаній зосереджено в м. Києві – 164, Київській області – 46, Дніпропетровській та Харківській областях – по 19 компаній.

Найважна тенденція до зменшення кількості торговців цінними паперами, тоді як кількість компаній з управління активами залишається стабільною, це пов'язано з такими чинниками:

1) у процесі реформування системи корпоративного управління в Україні значно зменшилася кількість відкритих корпоративних товариств і, як наслідок, зменшився обсяг цінних паперів в обороті;

2) відбувається розроблення системи гарантування вкладів інвесторів – учасників фондового ринку, що додаткові внески торговців на створення такого фонду та відсіювання неблагодійних установ;

3) загальні інвестиційні ризики на ринку цінних паперів України пов'язані з економічною, політичною і суспільною ситуацією в країні.

Послуги інвестиційного банкіngu в Україні надаються через комерційні банки, основними напрямками їхньої діяльності є: послуги організаціям із фінансового консультування; послуги андеррайтингу; послуги платіжного агента. Розподіл послуг

на окремі підрозділи – робота з фізичними особами (населенням) і робота з корпоративними клієнтами – є звичною практикою організації діяльності для українських банків.

Можна виокремити такі основні завдання функціональної інфраструктури:

1) консультаційна підтримка підприємців з юридичних питань, ведення

бухгалтерської звітності та пошук ефективних джерел фінансування;

2) страхування інвестиційних ризиків;

3) випуск, розміщення та викуп цінних паперів серед інвесторів;

4) зберігання сертифікатів цінних паперів у натуральній формі та в електронному вигляді на рахунках їхніх власників, їх трансфер з одного облікового запису до іншого;

5) облік і контроль права власності на цінні папери;

6) регулярна переоцінка активів, оформлення договорів придбання і продажу ЦП, підготовка звітності до державних контролюючих органів;

7) аналіз ринку цінних паперів.

Система регулювання ринку цінних паперів – це єдина система методів та прийомів, що дають змогу упорядкувати укладання угод, підпорядкувати їх певним вимогам та правилам. Регулювання фондового ринку – це механізм підтримки рівноваги взаємних інтересів усіх його учасників за правилами чесної, довірчої гри.

Елементами регулятивної інфраструктури ринку інвестицій є органи державної влади (рис. 2) та законодавчі норми, які зумовлюють умови провадження інвестиційної діяльності.

Головне завдання, що стоїть перед кожним інституційним суб'єктом регулювання, – створення дієвого й ефективного механізму, що встановлює чіткі правила та звичаї поведінки на ринку, забезпечує викриття і жорстке покарання будь-якого відхилення від нього.

В Україні існує велика кількість нормативно-правових актів, що регулюють відносини в інвестиційній сфері. При цьому основою нормативно-правового регулювання у зазначеній сфері є закони. Основними законами є: «Про інвестиційну діяльність», «Про цінні папери та фондовий ринок», «Про депозитарну систему», «Про інститут спільного інвестування», «Про акціонерні товариства», «Про державне регулювання ринку цінних паперів».

Особливістю вітчизняного інвестиційного законодавства є те, що окремі аспекти в інвестиційній сфері регулюються також нормами господарського, податкового, валютного, банківського, фінансового, митного, цивільного й земельного законодавства, правовими актами про приватизацію, підприємництво, інноваційну діяльність, цінні папери та фондовий ринок, концесії тощо.

Слід звернути увагу на те, що значну частину вітчизняного законодавства становлять міжна-

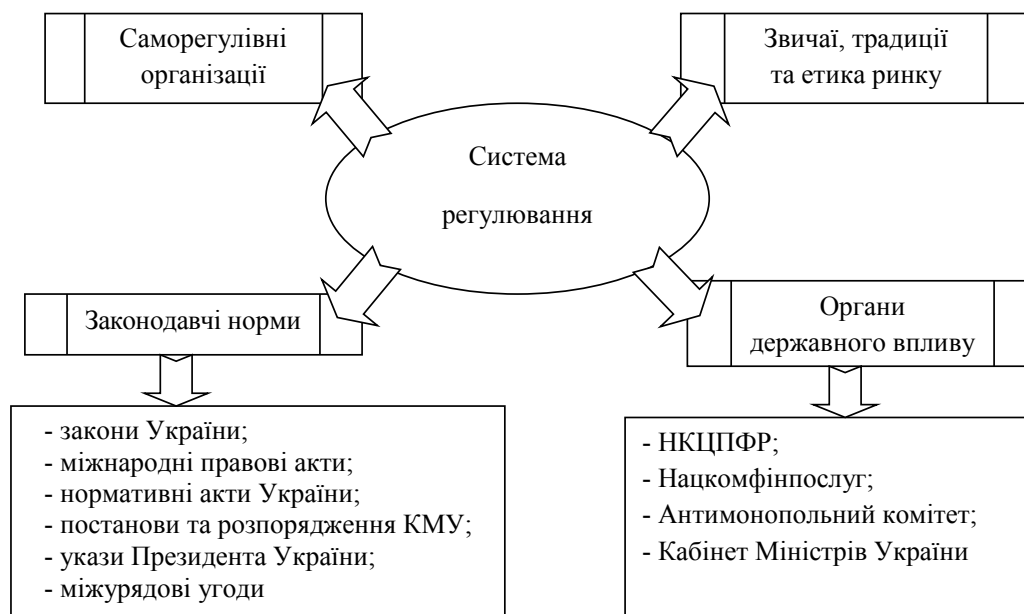

Рис. 2. Елементи регулятивної інфраструктури ринку цінних паперів

родні правові акти, учасником яких є Україна: багатосторонні міжнародні угоди, конвенції, які спрямовані як на захист іноземних інвестицій, так і на врегулювання інших питань. Окрім того, в інвестиційній сфері діє велика кількість міжурядових угод про сприяння та взаємний захист інвестицій, які укладаються урядом України з урядами відповідних країн та якими регулюються основні питання взаємин сторін такого договору в галузі інвестиційної діяльності.

Можна сказати, що у цілому створено правове підґрунтя для здійснення інвестиційної діяльності, проте вітчизняна законодавча база потребує доопрацювання. Наявна розгалужена система правових актів не характеризується цілісністю та узгодженістю.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку (НКЦПФР) є державним колегіальним органом, підпорядкованим Президенту України та підзвітним Верховній Раді України. НКЦПФР розробляє і затверджує нормативні акти та акти законодавства, обов'язкові для виконання центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, учасниками ринку цінних паперів, їх об'єднаннями та контролює їх виконання з питань, що належать до її компетенції.

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (Нацкомфінпослуг), відповідає за створення умов для належного та ефективного функціонування ринків небанківських фінансових послуг, зміцнення системної стабільності на цих ринках, забезпечення захисту прав споживачів небанківських фінансових послуг, а також інтеграції у світовий фінансовий простір без загроз національним інтересам та економічній безпеці України.

Відповідно до Конституції України, Кабінет Міністрів забезпечує суверенітет та економічну незалежність країни, внутрішню та зовнішню політику держави, виконання Конституції і законів України, актів Президента; розробляє і здійснює загальнонаціональні (загальнодержавні) програми економічного, науково-технічного розвитку держави. На нього покладено функції забезпечення реалізації зовнішньоекономічної діяльності України, проведення фінансової, цінової, інвестиційної та податкової політики.

Антимонопольний комітет – державний орган, що відповідає за забезпечення державного захисту конкуренції у підприємницькій діяльності та у сфері державних закупівель.

Для створення ефективної системи регулювання та контролю на ринку цінних паперів за ініціативою НКЦПФР утворено саморегулівні організації ринку цінних паперів, які об'єднують професійних учасників ринку цінних паперів за видами діяльності, а саме: реєстраторів, торговців, зберігачів та депозитаріїв, а також інвестиційних керуючих.

Основні завдання саморегулівних організацій:

- 1) встановлення правил, стандартів та вимог до здійснення діяльності з цінними паперами;
- 2) встановлення норм та правил поведінки, вимог до професійної кваліфікації фахівців – членів саморегулівних організацій та здійснення контролю над їх дотриманням членами організацій;
- 3) сприяння здійсненню професійної діяльності членами саморегулівної організації;
- 4) розроблення та здійснення заходів щодо захисту прав членів саморегулівної організації.

Інформаційний складник ринкової інфраструктури представлений інформаційними мережами

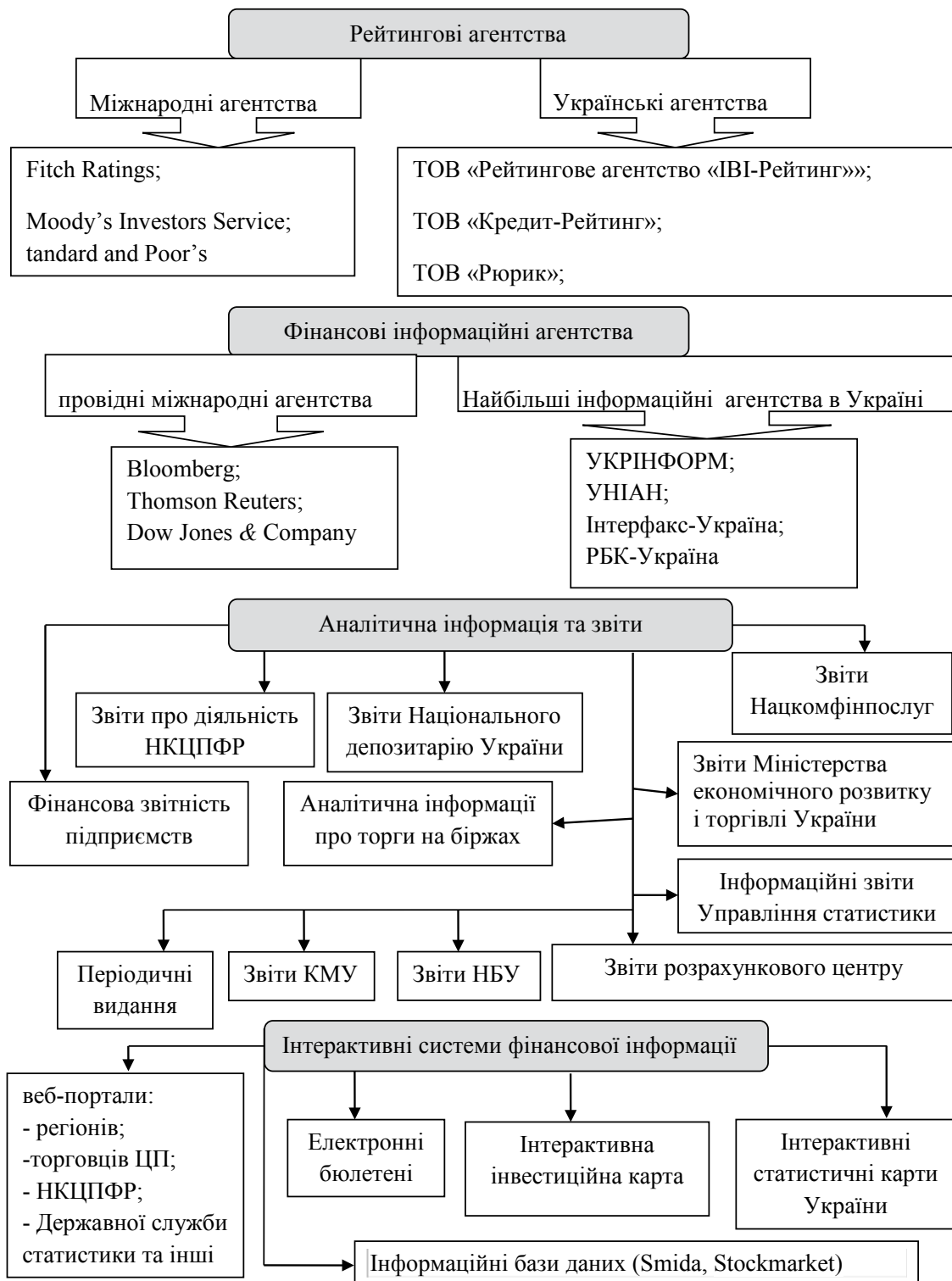

Рис. 3. Елементи інформаційної інфраструктури інвестиційного ринку

та потоками. Не меншого значення набувають інститути, які забезпечують існування інформаційних потоків, а саме засоби масової інформації, інформаційні й рекламні компанії, мережа Інтернет. Основні компоненти інфраструктури ринку інвестування наведено на рис. 3.

Саме елементи інформаційного складника забезпечують зворотний зв'язок інфраструктури із зовніш-

нім середовищем, що є передумовою її адаптації до вимог ринкової економіки на кожному етапі розвитку.

В Україні офіційно зареєстровано та функціонує вісім рейтингових агентств, три з них є міжнародними (табл. 1). Діяльність агентств регламентується законами України «Про державне регулювання ринку цінних паперів», «Про цінні папери та фондовий ринок».

**Рейтингові агентства, включені до Державного реєстру
вповноважених рейтингових агентств та визнані НКЦПФР**

Назва агентства	Рік заснування	Рішення про визнання агентства НКЦПФР	Надані послуги в Україні за 2017 рік	
Міжнародні рейтингові агентства				
Fitch Ratings (Велика Британія, США)	1913	№ 198 від 22 лютого 2006 р.	тис. грн	питома вага, %
Moody's Investors Service (США)	1909			
Standard and Poor's (Сполучені Штати Америки)	1860			
Українські рейтингові агентства				
ТОВ «Рейтингове агентство «ІВІ – Рейтинг»	2005	№ 385 від 7 квітня 2010 р.	3089,2	37,4
ТОВ «Рюрик»	2004		1109,5	13,4
ТОВ «Рейтингове агентство «Експерт-Рейтинг»	2007	№ 860 від 8 червня 2010 р.	855	10,3
ТОВ «Кредит-Рейтинг»	2001	№ 530 від 10 квітня 2012 р.	2242,5	27,1
ТОВ «Рейтингове агентство «Стандарт-Рейтинг»	2010	№ 529 від 10 квітня 2012 р.	971,3	11,7

Джерело: дані з офіційних сайтів НКЦПФР та Stockmarket

Нині створено та діє дві інформаційних бази даних про ринок цінних паперів Smida та Stockmarket.

На сайтах міститься інформація що підлягає оприлюдненню згідно із чинним законодавством, у тому числі: загальнодоступна інформаційна база даних НКЦПФР; електронна система комплексного розкриття інформації (ЕСКРІН); база даних про правопорушення на ринку цінних паперів; інформація про власників значних пакетів (10 і більше відсотків) акцій; Державний реєстр випусків цінних паперів, що містить у собі інформацію щодо зареєстрованих НКЦПФР випусків акцій, облігацій підприємств, облігацій місцевих позик, цінних паперів інститутів спільного інвестування, іпотечних сертифікатів, іпотечних облігацій та сертифікатів фондів операцій із нерухомістю тощо.

Під час здійснення операцій на інвестиційному ринку виникає необхідність у швидкій і точній обробці інформації, що стає можливим завдяки комп'ютерним програмам. Можна виділити низку основних програм, що забезпечують роботу на інвестиційному ринку (рис. 4).

Комп'ютерні програми дають змогу не тільки спростити процес інвестування, а й у процесі розрахунку (а також після його закінчення) одержувати статистичну інформацію з обсягу продажів цінних паперів, витрат, фінансовим вкладенням, попиту, рейтингу і т. д.

Завдяки технічному прогресу значно спрощується процес торгівлі на ринку цінних паперів, проте актуальним питанням для інвесторів залишається, у що саме вкладати кошти.

Узагальнюючи досвід використання комп'ютерних технологій, необхідно відзначити значні переваги цього методу торгівлі, а саме:

- 1) економія витрат та часу на проведення біржових операцій не тільки для клієнтів, а й для брокерських контор;
- 2) можливість вибрати найкращу пропозицію для клієнтів, ураховуючи масштабність охоплення ринків;
- 3) анонімність торгівлі, яка дає змогу брокерам здійснювати задумані стратегії;
- 4) можливість одночасної роботи на кількох біржових майданчиках, використовуючи систему колективного користувача;

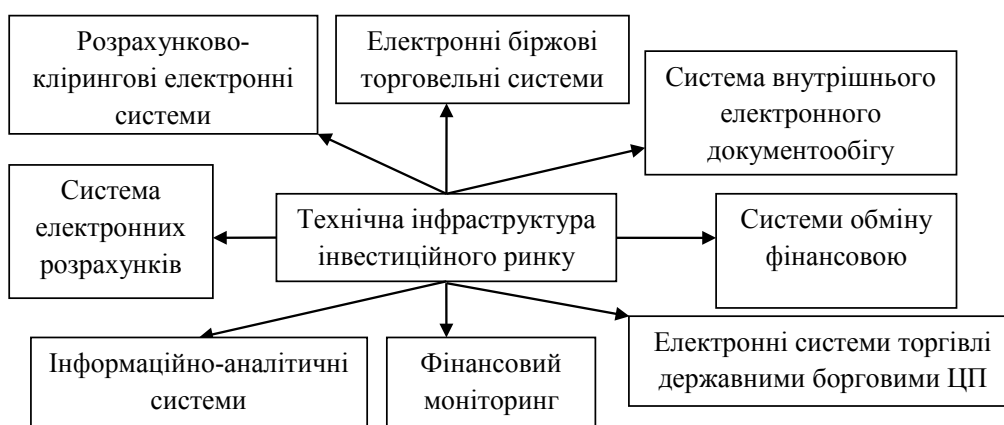

Рис. 4. Елементи технічної інфраструктури інвестиційного ринку

5) залучення нових клієнтів та отримання додаткових прибутків брокерськими конторами за рахунок цілодобового режиму роботи системи;

6) прискорення виконання розрахунків та обігу коштів.

Висновки з проведеного дослідження. Функціонування і дієздатність усіх елементів ринкової інфраструктури є важливими і необхідними умовами для розвитку економіки України. Розвиток інфраструктури ринку інвестицій вимагає відповідного законодавства, юридичних гарантій та матеріально-фінансового забезпечення.

Функціональний складник інфраструктури інвестиційного ринку – це фінансово-кредитні інститути та сервісні організації, які здійснюють спеціалізовану діяльність із:

3) залучення тимчасово вільних коштів на фінансування інвестиційних проектів;

4) створення правових, економічних та організаційних умов для сталого розвитку приватного підприємництва;

5) співробітництва з міжнародними, іноземними та українськими організаціями у питаннях розвитку підприємництва;

6) забезпечення проведення техніко-економічних експертиз програм та проектів підприємницької діяльності та вирішення питань;

7) консультаційної підтримки підприємців з юридичних питань, ведення бухгалтерської звітності, оподаткування та пошуку ефективних джерел фінансування;

8) страхування інвестиційних ризиків;

9) сприяння становленню ринкових відносин в Україні через створення, підтримку та розвиток малих та середніх приватних підприємств тощо.

Зокрема, регулюючий складник інфраструктури здійснює впорядкування інвестиційних відносин шляхом установа правил, стандартів та критеріїв поведінки на ринку й включає у себе державні органи регулювання ринку інвестицій (Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Кабінет Міністрів України, Антимонопольний комітет), які виконують на ринку законодавчі, ліцензійні та наглядові функції та процедури. Таким чином, її основою є законодавча база, яка регулює відносини суб'єктів підприємницької діяльності на інвестиційному ринку.

Існує необхідність у комплексному вдосконаленні законодавчих норм у частині забезпечення належного й ефективного контролю та нагляду на фондовому ринку, а також удосконалення захисту прав інвесторів та споживачів фінансових послуг на фондовому ринку.

Інформаційний складник інфраструктури інвестиційного ринку містить ділові видання, Інтернет-сайти рейтингових систем привабливості підприємств тощо. Завдяки елементам інформаційної

та технічної інфраструктури значно спрощується процес торгівлі на ринку цінних паперів, проте актуальним питанням для інвесторів залишається, у що саме вкладати кошти.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Аналітичні дані щодо розвитку фондового ринку / Веб-портал Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку. URL: <http://www.ssmc.gov.ua/fund/analytics>.

2. Аналітичні дані щодо розвитку компаній з управління активами / Веб-портал Української асоціації інвестиційного бізнесу. URL: <http://www.uaib.com.ua>.

3. Васильєв О.В. Методологія і практика інфраструктурного забезпечення функціонування і розвитку регіонів України: монографія. Х.: ХНАМГ, 2007. 339 с.

4. Добриніна Л.В. Формування та розвиток інвестиційних банків в Україні. Стабілізація фінансово-економічної системи України: новітні моделі та перспективи розвитку: монографія; за заг. ред. О.М. Гончаренко, О.С. Світличної. Одеса: Атлант, 2017.

5. Фінансовий словник / А.Г. Загородній, Г.Л. Вознюк, Т.С. Смовженко; 4-е вид., випр. та доп. К.: Знання, КОО; Л.: Львів. банк. ін-т НБУ, 2002. 566 с.

6. Закон України «Про інвестиційну діяльність» № 1560-XII від 18.09.1991, зі змінами та доповненнями. Відомості Верховної Ради України. 1991. № 47. Ст. 646. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>.

7. Кльоба Л.Г. Сутність, структура та елементи інвестиційного ринку України. Агросвіт. 2016. № 12. С. 12–17.

8. Нагайчук Н.Г. Сучасний стан і тенденції біржової торгівлі на фондовому ринку України. Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України. 2014. Вип. 40. С. 200–210.

9. Рейтингові агентства / НКЦПФР. URL: <https://www.nsmc.gov.ua>.

10. Загальнодоступна інформаційна база даних НКЦПФР. URL: <https://stockmarket.gov.ua>.

REFERENCES:

1. Web portal of the National Commission on Securities and Stock Market (018) Analytical data shchodo rozvytku fondovoho rynku [Analytical data on stock market development]. Available at: <http://www.ssmc.gov.ua/fund/analytics>.

2. Web Portal of the Ukrainian Association of Investment Business (2018) Analytical data shchodo rozvytku kompanii z upravlinnia aktyvamy [Analytical data on the development of asset management companies]. Available at: <http://www.uaib.com.ua>.

3. Vasilyev O.V. (2007) Metodolohiia i praktyka infrastrukturynoho zabezpechennia funktsionuvannia i rozvytku rehioniv Ukrainy. Monohrafiia [Methodology and practice of infrastructure support for the functioning and development of the regions of Ukraine: monograph]. Kharkiv: KNAMH, 339 s. (in Ukrainian).

4. Dobrynina L.V. (2017) Formuvannia ta rozvytok investytsiinykh bankiv v Ukraini [Formation and development of investment banks in Ukraine]. Stabilizatsiia finansovo-ekonomichnoi systemy Ukrainy: novitni modeli ta perspektyvy rozvytku: monohrafiia [Stabilization of

the financial and economic system of Ukraine: the latest models and prospects of development: monograph]. Odesa: Atlant (in Ukrainian).

5. Zahorodnii A.H., Vozniuk H.L., Smovzhenko T.S. (2002) Finansovyi slovnyk [Financial dictionary]. Lviv: Banking Institution of the NBU, p. 566 (in Ukrainian).

6. Zakon Ukrainy «Pro investytsiinu diialnist» № 1560-XII [Law of Ukraine "On Investment Activity" № 1560-XII]. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy [Information from the Verkhovna Rada of Ukraine]. Available at: <http://zakon.rada.gov.ua>.

7. Kloba L.H. (2016) Sutnist, struktura ta elementy investytsiinoho rynku Ukrainy [Essence, structure and

elements of the investment market of Ukraine]. Agrosvit, p. 12–17 (in Ukrainian).

8. Nahaichuk N.H. (2014) Suchasnyi stan i tendentsii birzhovoi torhivli n fondovomu rynku Ukrainy [The current state and trends of stock trading in the stock market of Ukraine]. Problemy i perspektyvy rozvytku bankivskoi systemy Ukrainy [Problems and prospects of development of the banking system of Ukraine]. Sumy: Vip. 40, p. 200–210 (in Ukrainian).

9. NCSSFR (2018) Reitynhovi ahentstva [Rating agencies]. Available at: <https://www.nssmc.gov.ua>.

10. Public information database of the NCSSMF. Available at: <https://stockmarket.gov.ua>.

Vasilyev O.V.

Doctor of Economic Sciences, Professor
Head of Department of Economic Consulting
Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics

Kaidash O.V.

Postgraduate Student,
Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics

SEGMENTATION OF INFRASTRUCTURE SUPPLY OF THE INVESTMENT MARKET IN UKRAINE

The article analyses the structural provision of the investment market in Ukraine.

The relevance of the chosen topic is based on the fact that the investment market in the modern market economy is one of the most important segments of the common market. It is a complex mechanism that combines a large number of production, commercial, financial, institutional, and information structures interacting in the investment field on the basis of an extensive system of investment business standards. The development of an investment market in Ukraine is an objective necessity. But it requires the creation of an appropriate legal framework and a mechanism for regulating the issuance and circulation of securities, the formation of a system of financial institutions, insurance companies, asset management companies, specialized securities dealers, depositories, consulting firms, and proper banking services. Taking into account the importance of the investment market for the development of the economy, the creation of a modern international infrastructure standard for this market is of particular importance.

To this end, a segmentation of the securities market infrastructure was conducted. The main structural elements of the functional, regulatory, informational and technical infrastructure of the studied market are distinguished. Their essence and functions are analysed. It has been found out that the infrastructure is a holistic system, which combines separate subsystems. The problem of a fully-fledged infrastructure is the need to improve the integrity and consistency of the law.